

1. Samuel 1

Septuaginta (LXX)

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ αρμαθαιμ σιφα ἐξ ὄρους εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ ελκανα υἱὸς ιερεμεηλ υἱοῦ ηλίου υἱοῦ θοκε ἐν νασιβ εφραιμ

2 καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ αννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ φεννανα καὶ ἦν τῇ φεννανα παιδία καὶ τῇ αννα οὐκ ἦν παιδίον

3 καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ αρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς σηλω καὶ ἐκεῖ ηλι καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ οφνι καὶ φινεες ἱερεῖς τοῦ κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἡμέρᾳ καὶ ἔθυσεν ελκανα καὶ ἔδωκεν τῇ φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας

5 καὶ τῇ αννα ἔδωκεν μερίδα μίαν ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον πλὴν ὅτι τὴν ανναν ἠγάπα ελκανα ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς

6 ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο ὅτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον

7 οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ ἦσθιεν

8 καὶ εἶπεν αὐτῇ ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς αννα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐγὼ κύριε καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστὶν σοι ὅτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδιά σου οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα

9 καὶ ἀνέστη αννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν σηλω καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου καὶ ηλι ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου

10 καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν

11 καὶ ᾗξατο εὐχὴν κυρίῳ λέγουσα αδωναι κύριε ελwai σαβαωθ ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῇς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ οἶνον καὶ μέθυσα οὐ πίεται καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ

12 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου καὶ ηλι ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα αὐτῆς

13 καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν ηλι εἰς μεθύουσιν

14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον ηλι ἕως πότε μεθυσθήσῃ περιελού τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου

15 καὶ ἀπεκρίθη αννα καὶ εἶπεν οὐχί κύριε γυνή ἢ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἰμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον κυρίου

16 μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν

17 καὶ ἀπεκρίθη ἡλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς εἰρήνην ὁ θεὸς ἰσραὴλ δόξῃ σοι πᾶν αἶτημά σου ὃ ἡτήσω παρ' αὐτοῦ

18 καὶ εἶπεν εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιεν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι

19 καὶ ὀρθρίζουσιν τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἰσῆλθεν ελκανα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ αρμαθαίμ καὶ ἔγνω τὴν ἀνναν γυναικα αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος

20 καὶ συνέλαβεν καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμουὴλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ σαβαωθ ἡτησάμην αὐτόν

21 καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος ελκανα καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν σιλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ

22 καὶ ἀννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος

23 καὶ εἶπεν αὐτῇ ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν

24 καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς σιλωμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἶφι σεμιδάλεως καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν σιλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν

25 καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίει ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσήγαγεν τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσήγαγεν ἀννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἡλ

26 καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε ζῆ ἡ ψυχὴ σου ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς κύριον

27 ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἶτημά μου ὃ ἡτησάμην παρ' αὐτοῦ

28 καὶ γὰρ κίχρῳ αὐτόν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ὥς ζῆ αὐτὸς χρήσιν τῷ κυρίῳ